

Arrest

nr. 170 506 van 25 juni 2016
in de zaak RvV X /

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 24 juni 2016 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 juni 2016 houdende bevel tot teruggrijping (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. CASTIAUX, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 13 juni 2016 wordt ten aanzien van de verzoeker, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, een beslissing tot teruggrijping (bijlage 11) genomen. Dit is de thans bestreden beslissing, die aan de verzoeker op dezelfde dag wordt ter kennis gebracht. Deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

Op 13/6/16 om 09.15 uur, aan de grensdoorlaatpost Zaventem werd door ondergetekende, D.A. (...) Inspecteur¹

de heer / mevrouw :

(...)

houder van het document nationaal paspoort van Guinee nummer R0485829

afgegeven te DCPAF Conakry op : 07.08.2012

afkomstig uit Conakry met SN206 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

(A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument /van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid 1, 1°/2°)2

Reden van de beslissing:

(B) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2

Reden van de beslissing:

X (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2

Reden van de beslissing: Betrokkene is een toekomstige passagier vanuit Conakry (Guinee) op doorreis naar Madrid (Spanje). Hij beschikt enkel over een geldig nationaal paspoort van Guinee zonder in het bezit te zijn van een visum of verblijfstitel. Hij beschikt zodoende niet over een grensoverschrijdend document voor binnenkomst op het Schengengrondgebied.

(D) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst visum of verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2

Reden van de beslissing:

(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing:

Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd:

(F) Heeft reeds gedurende negentig dagen in een periode van 180 dagen op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verbleven (art. 3, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980, en art. 6, paragraaf 1, inleidende formule, en paragraaf 1bis, van Schengengrenscore)

Reden van de beslissing:

(G) Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de

terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)

(...)

(H) Staat ter fine van weigering van toegang gesignaleerd (art. 3, eerste lid, 5°, 8°, 9°)2

in het SIS , reden van de beslissing:

in het ANG / Algemene Nationale Gegevensbank, reden van de beslissing:

(I) Wordt geacht de openbare orde en de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een van de Lid-Staten van de Europese Unie te kunnen schaden (art. 3, eerste lid, 6°/7°)2

(...)"

1.2. Op 13 mei 2016 wordt ten aanzien van de verzoeker tevens een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats genomen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De wettelijke bepalingen

Artikel 39/82, § 4, tweede lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid."

Artikel 39/57, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugrijvingsmaatregel wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

2.2. Toepassing van de wettelijke bepalingen

Het kan niet ter discussie worden gesteld dat het *in casu* bestreden beslissing tot terugrijving een terugrijvingsmaatregel is.

Te dezen wordt niet betwist dat de bestreden beslissing een eerste terugrijvingsmaatregel is. Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet is *in casu* aldus een beroepstermijn van tien dagen aan de orde.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing aan verzoeker werd ter kennis gebracht op 13 juni 2016. Conform artikel 39/57, § 1 derde lid, *inuncto* artikel 39/57, § 2, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet loopt de beroepstermijn vanaf de eerste dag die volgt op de datum van afgifte.

De verzoeker beschikte bijgevolg met ingang van dinsdag 14 juni 2016 over tien dagen om een verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te leiden. In toepassing van artikel 39/57, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet is de vervaldag in de termijn begrepen. De laatste nuttige dag voor het indienen van het onderhavige verzoekschrift was dus donderdag 23 juni 2016.

Het verzoekschrift werd aan de Raad evenwel pas overgemaakt per faxbericht op dinsdag 24 juni 2016. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd bijgevolg laattijdig ingediend.

2.3. Overeenkomstig artikel 39/82, § 4, derde lid, van de Vreemdelingenwet werd in de beschikking waarbij de partijen werden opgeroepen aangegeven dat de vordering manifest laattijdig voorkwam.

De verzoeker werd dan ook in de mogelijkheid gesteld om een standpunt voor te bereiden omtrent de al dan niet laattijdigheid van zijn beroep en kreeg de mogelijkheid om aan te tonen dat de laattijdige indiening van zijn beroep aan overmacht te wijten is.

De verzoeker heeft steeds de mogelijkheid om aan te tonen dat de laattijdigheid van het instellen van een rechtsmiddel aan overmacht te wijten is. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, *RW* 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

De verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen elementen aan waaruit overmacht zou kunnen blijken.

Ter terechtzitting stelt de raadsman van de verzoeker dat zijn cliënt werd vastgehouden en geen mogelijkheid had om eerder een raadsman te vragen. Hij beperkt zich evenwel tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Evenmin wordt toegelicht om welke reden de verzoeker ten gevolge van zijn vasthouding geen mogelijkheid heeft gehad om eerder een raadsman te contacteren. Aldus wordt geen overmacht aangetoond.

Tevens stelt de raadsman van de verzoeker ter terechtzitting dat zijn cliënt de Nederlandse taal niet machtig is en de bestreden beslissing niet begreep. Ook dit kan niet verantwoord worden waarom de vordering laattijdig werd ingediend, nu de verzoeker niet aantoont dat hij niet bij machte was om deze beslissing tijdig te laten vertalen en alsnog binnen de door de wet voorziene termijn een vordering in te stellen. Aldus wordt geen overmacht aangetoond.

2.4. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid gericht tegen de bestreden beslissing houdende bevel tot terugrijving van 13 juni 2016 is onontvankelijk *ratione temporis*.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid, van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juni tweeduizend zestien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN